

Leányvári Újság

Leinwarer Zeitung

AZ ÖNKORMÁNYZAT LAPJA

V/5. szám

2011. május

A kultúrház felújítása újra indul

2010. április 8-án megkaptuk a kultúrház nyertes pályázatának értesítését. Az örömből is vegyült, hiszen a kötelező eszközökre (számítógép, projektor, szünetmentes tápegység, stb.) nem biztosítottak forrást, annak ellenére, hogy benyújtottuk erre az igényünket.

Ennek összege 1.260.700 Ft volt. A pályázatíró cég segítségével fellebbezést nyújtottunk be a törvényes határidőn belül. Az MVH (Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal) a fellebbezést elfogadta, de megsemmisítette az első fokú eljárást. Az indoklásuk az volt, hogy nem kértek hiánypótlást ezen eszközök árajánlatáról, így az elsőfokú hatóság hibáját elismerték. Az árajánlatokat mi benyújtottuk, ez a fellebbezéskor nálunk maradt 2. számú példányban megtalálható volt.

Az eljárás szépséghibája az volt, hogy a visszavonó határozat 2010. július 6-án kelteződött, de az Önkormányzathoz 2010. szeptember 13-án érkezett meg. Ez idő alatt a Képviselő-testület jóhiszeműen elindította a nyílt közbeszerzési eljárást.

Szerencsénkre a beérkező ajánlatok magas árai miatt érvénytelenítésre került a közbeszerzési eljárás. Az eljáró

hivatal késedelmessége miatt kártérítési pert akasztott volna a nyertes pályázó a nyakunkba.

A kálvária tovább folytatódott. A másodfokú eljárásról az MVH-nál nem adott senki felvilágosítást sem a pályázatíró cég, sem pedig a mi érdeklődésünkre. Egy évvel a fellebbezés után kaptuk meg a másodfokú határozatot, melyben a teljes igényelt pályázati összeg megítélésre került.

Kezdődhet a munka, a felújítás. A közbeszerzési eljárás egyszerűsödött a tavalyihoz képest, tehát meghívásos közbeszerzést kell lefolytatni. A kivitelezés lefolytatása már a következő Képviselő-testület feladata lesz.

A Képviselő-testület feloszlata indoklásának egyik pontja a polgármester késlekedését jelölte meg az elhúzódozó IKSZT beruházás okaként. Ítélik meg Önök, hogy mennyi volt ebben a polgármester felelőssége.

*Tóth János
polgármester*

Miért oszlott fel a leányvári képviselő-testület?

Tisztelt Leányvári Polgárok!

2011. április 27-én a leányvári képviselő-testület rendkívüli ülésén a képviselők többsége úgy döntött, hogy felosztatja a testületet, ezáltal megadva a lehetőséget a választópolgároknak, hogy új képviselő-testületet és ezzel együtt új polgármestert válasszon.

Biztos sokan felteszik azt a kérdést, hogy minek a következtében született meg a fenti elhatározás, milyen okok, milyen események vezettek el odáig, hogy a képviselők – más megoldást nem látva – feloszlassák a tavalyi választások eredményeképpen megalakult testületet.

Az alábbi pontokban összefoglaltuk, hogy döntésünket milyen tényezők alapozták meg:

1. A képviselő-testület munkáját a polgármester alkalmanként tudatosan akadályozta. A választások utáni első képviselő-testületi ülést hosszú ideig nem hívta össze, még a képviselők többségének írásbeli kezdeményezésére sem. A képviselők meg szeretnék volna kezdeni a munkát, de ebben az időszakban fontosabb volt az egyik képviselő összeférhetlenségi ügye, mint a település égető problémáinak megoldása.

2. Több fontos kérdésben a képviselők nem kaptak információt, vagy valótlan adatokat kaptak. Tavaly év végére a település kasszája teljesen kiürült, sőt, a költségvetésben közel 9 millió (!) forintos negatívum keletkezett. Erről sem a polgármester, sem a jegyző nem tájékoztatta a képviselőket, még a december közepén megtartott pénzügyi bizottsági ülésen sem.

3. A településünk számlája egy-két rövid időszakot kivéve folyamatosan mínuszban van. A pénzügyi problémák megoldására, a fenntartható, takarékos költségvetés megteremtésére a polgármester semmilyen intézkedést nem tett, pedig a felelőtlen gazdálkodás miatt tavaly egy szomszédos település kölcsönére is szükség volt, hogy a béreket

ki lehessen fizetni. Idén márciusban is csak a szerencsén múlt, hogy a település alkalmazottainak fizetése és a segélyek kifizetése nem szenvedett késedelmet.

4. A falu pénzügyi helyzetéről hét hónappal a választások után sincs hiteles információja a képviselőknek. Sem a tavalyi év zárásáról, sem az idei év első negyedének költségvetési helyzetéről nem kaptak megfelelő tájékoztatást.

5. A legtöbb, a falu életét meghatározó döntés az utolsó pillanatban került a képviselő-testület elé, gyakran előkészítetlenül, és többször kész tények elé állítva a döntéshozókat. A szöveges előterjesztések gyakran teljes hiánya megnehezíti a képviselői munkát.

6. A polgármester a képviselő-testület jóváhagyása és tájékoztatása nélkül nyilatkozta az óvodai pályázat kiírója képviselőinek, hogy nem szeretnénk nyerni az óvoda pályázaton. Ennek az egy személyi döntésnek súlyos pénzügyi, kártérítési következménye lehet, és jelentősen megnehezíti a bölcsődei ellátás bevezetését.

7. Az iskolatársulási tanács ülésein törtétekről (Leányvárt hátrányosan érintő finanszírozási változásokról) semmilyen tájékoztatást nem kaptak a képviselők. Az információ más forrásból – a szomszédos települések képviselőitől – jutott el hozzájuk.

8. A falu területén működő illegális hulladékkezelés leállítására többszöri képviselői jelzés ellenére sem a polgármester, sem a jegyző nem tett hatékony intézkedéseket, sőt, a polgármester közreműködött a hulladék illegális elhelyezésében.

9. Folyamatosan kettős kommunikáció zajlik a polgármester részéről. A testület előtt az együttműködést hangoztatja és a hozott döntéseket elfogadja, testületi ülésen kívül, a falu nyilvánossága felé pedig a testület munkájának folyamatos kritikáját hangoztatja.

10. A falu fejlődését elősegítő pályázatok felkutatására és benyújtására a polgármester

semmilyen energiát nem fordít. Többek között az iskolai energetikai korszerűsítés (ablakcsere) pályázati lehetőségét sem használta ki.

11. A polgármester munkaideje nagyobbik részében nem a fontos polgármesteri teendők ellátásával, új lehetőségek felkutatásával, javaslatok, előterjesztésének kidolgozásával foglalkozik, hanem falugondnoki, karbantartói tevékenységet folytat.

12. A Kápolna-dombi beruházás kapcsán a kivitelezővel felmerült vita tekintetében az önkormányzat érdekeinek érvényesítésére kevés előrelépés történt, holott a felmerült pénzügyi elszámolási vita jórészt abból fakadt, hogy a polgármester nem az elvárható gondossággal felügyelte a munkálatokat.

13. A körjegyzőség megalakításával évente 4 millió forintot takaríthatna meg a település, de az ezzel kapcsolatos javaslatot sem a polgármester terjesztette elő. A javaslat a testületi ülésen egyhangúlag (a polgármester is igennel szavazott!) elfogadásra került, majd ezt követően a polgármester a nyilvánosság előtt a döntéssel kapcsolatban teljes felháborodásának adott hangot.

14. A polgármester semmilyen komolyabb, a falu lehetőségeit növelő, a fejlődést szolgáló önálló kezdeményezést nem nyújtott be a testület elé az elmúlt 7 hónapban. A polgármester álláspontja szerint ezen feladatokat nem neki, mint a település közpénzből fizetett első számú vezetőjének, hanem a társadalmi munkában dolgozó képviselőknek kellene ellátniuk.

Az előzőek miatt úgy ítéltük meg, hogy a település jelenlegi irányítása, vezetése nem a képviselő-testület által meghatározott irányba halad, és ez nem szolgálja megfelelően Leányvár érdekeit.

A jelenlegi helyzet sem polgármester úrnak, sem a testületi többségnek, sem a településünknek nem jó. Mi úgy érzékeljük, hogy a falunak alkalmasabb vezetőre van szüksége, polgármester úr pedig más képviselőket látna szívesen a testületben. Miniket meggyőző szavazatszámmal választottak

képviselővé tavaly októberben, és nem gondoljuk, hogy le kellene mondanunk mandátumunkról a polgármester kedvéért. Polgármester úr pedig nem hajlandó szembenézni a ténnyel, hogy alkalmatlan a polgármesteri tisztség ellátására. Ennek a falu számára is káros patthelyzetnek a feloldását véleményünk szerint egy új választás jelentheti, döntésünkkel ennek a lehetőségét kívántuk megadni Leányvár polgárai számára.

Nehéz döntés volt, de álláspontunk szerint annak sokkal súlyosabb, pénzben is kifejezhető következményi lesznek, ha a jelenlegi helyzet fennmarad. Ellehetetlenül az intézményeink működése, hosszú időre meg fog állni településünk fejlődése, konzerválódni fog a már néhány éve tapasztalt „nem történik semmi” állapot.

Dönthettünk volna a lemondás mellett is, ebben az esetben új választás nélkül a tavalyi választáson be nem jutott képviselők foglalták volna el a képviselői helyeket, ami nem tükrözte volna a választói akaratot.

Az új választásig a jelenlegi testület megszakitás nélkül folytatja munkáját, a polgármesternek, a képviselőknek, a bizottságoknak folyamatosan dolgozniuk kell, településünk polgárainak a napi ügyeik intézése során semmilyen fennakadást nem szabad tapasztalniuk.

Kovácsics István képviselő, a Pénzügyi, Gazdasági és Településfejlesztési Bizottság elnöke

Csobán Zoltán képviselő, a Pénzügyi, Gazdasági és Településfejlesztési Bizottság Tagja

Misikné Lóczy Irén képviselő, a Szociális és Kulturális Bizottság elnöke

Balogh András képviselő, a Sportbizottság elnöke

Családi Napok a plébánián

„A hit igazi megtapasztalása elsősorban közösségben lehetséges.”

A Magyar Katolikus Egyház 2011-et a Család Évének nyilvánította, hangsúlyozva, hogy az Egyház életét maga, alapsejtje mind a mai napig a „családegyház”. Ennek szellemében szervezünk ez év nyarán havonta egy családi napot a templomkertben, melyre mindenkit szeretettel hívunk és várunk, a pici gyermekektől kezdve a fiatalokon át a felnőttekig. Az együttlét lelki, szellemi táplálékot ad az egyház tanításából.

Az első családi délutánt május 7-én, szombaton tartottuk. A közös ima és Antal atya köszöntő szavai után egy előadást hallgathattunk meg arról, hogy az ember

mennyire fogékony Istenre. Majd kötetlenül beszélgethettünk, és elmondhattuk saját gondolatainkat. Közben a kisiskolásoknak játékos bibliaórát tartottunk, mely a barátságról szólt. A legkisebbek pedig szabadon játszhattak a templomkertben. Az együttlét szerény agapéval, a családok megáldásával, és közös imával zártuk.

A következő Családi Napot júniusban szeretnénk tartani, a pontos időpont a templom hirdetőtábláján lesz olvasható. Minden leányvári családot és érdeklődőt szeretettel várunk!

A szervező családok

Dr. Erdő Péter látogatása Leányváron

Ahogy a Leányvári Újság előző számában olvashatták a kedves olvasók, nagy megtiszteltetés érte a Szent Erzsébet Plébánia közösségét és egész Leányvárt: vendégünk volt április 8-án dr. Erdő Péter bíboros, prímás, Esztergom-budapesti érsek.

Igazán csodálatra méltó, ahogy az igen feszített programot milyen lendülettel, kedvvel és szerető odafigyeléssel járta végig a jövőre hatvan éves főpásztorunk. Látogatásának célja a tavaly februárban elkezdett és

három évesre tervezett vizitációsorozat volt, mely során végiglátogatja a főegyházmegye összes plébániáját. Ez nem kis feladat, hiszen hozzávetőlegesen százötven plébániáról van szó. A kánoni vizitáció lényegét nem is lehetne jobban összefoglalni, mint a bíboros atya saját szavaival, melyek a Magyar Katolikus Rádió „Magvetés – hitéletünk krónikája” című műsorában voltak hallhatóak 2010 márciusában (forrás: Magyar Kurír): Az egyház évszázadok óta kötelességévé teszi a püspököknek, hogy látogassák végig egyházmegyéjük plébániáit, személyesen vagy megbízott útján, de hangsúlyozza, hogy a személyes látogatás nagyon fontos. Ugyanis nem egyszerű ellenőrzésről, állapotfelmérésről van szó csupán, hanem Krisztust kell megjeleníteni, az ő személyes szeretetét. Az Esztergom–Budapesti Főegyházmegyében évről évre esperesi látogatások

folynak kérdőívek segítségével a plébániák helyzetéről, gazdálkodásáról, lelki életéről. Ennek alapján az érsekség jelentést kap, és így értékeli a helyzet alakulását. Vizsgálják a személyi és dologi, anyagi feltételeket, az ingatlanokat, a templomot, a plébániát, közösségi házat, magát a közösséget. Mindez azért is lényeges, hogy

élő legyen a hitünk, látható legyen a kulturális azonosságunk, a közösség önazonossága. Találkozni kell az emberekkel, a plébános-

sal, a hitoktatókkal, a lelkipásztori kiséritőkkel, a hívekkel; és meg kell hallgatni a terveiket. A főpásztor szerint a feladat egyszerre kíván fegyelmezett bürokratikus hozzáállást – készülnek például jegyzőkönyvek –, másrészt személyesen fel kell venni a kapcsolatot a közösséggel, amely intenzív személyes, lélektani feladat. Olyan, mint a tűz, ami egyszerre világít és melegít. Egyszerre kell áttekintenie és átélnie külső és belső feltételeket, jogi, gazdasági és emberi kapcsolatokat. Ahol ez sikerül, az nagyon nagy ajándék.

A bíboros atya és segítői, két paptestvére pénteken délelőtt érkezett községünkbe. Plébánosunk, Feldhoffer Antal atya fogadta őket, és rögtön elkezdődött a kánoni vizitáció egyik legfontosabb, hivatalos része. Az előre elküldött részletes, harminc-hét oldalból álló kérdőívet nézték át együtt igen alaposan. A bíboros atya részéről ez

nem pusztán formalitás volt, valóban minden részlet érdekelte, mély és pontos tudásra tett szert így közösségünk életéről. A kérdőív alapján betekintést nyerhetett a plébánia hitéleti tevékenységébe (hittanórák, bibliai beszélgetések, szentségimádások, családi bibliaórák...), anyagi helyzetébe, a közösséggel kapcsolatos statisztikákba, mint például a keresztelesek, bérmlások, a hívők, a rendszeresen templomba járók száma. Ugyanakkor nemcsak meghallgatta Antal atyát, hanem javaslatokat is tett, inkább segítő munkamegbeszélés folyt, mint száraz kikérdezés, ellenőrzés.

Az ebéd előtt a kevés szabadidőt sétával töltötték az atyák, felsétáltak a Kálvária-dombra, a kis kápolnához, ahonnan gyönyörű kilátás nyílik falunkra.

Ezután a Hivatásőrző Házban látták vendégül az atyákat, ahol az ebéd után a ház életébe is belepillanthattak. Igazán büszkéek lehetünk mi, Leányváriak arra, hogy egész Európában ez az egyetlen intézet, ahol egyházi személyek és most már világi munkatársaik szenvedélybetegségét gyógyítják. A ház 2005 februárjában nyi-

totta meg kapuit, az első időkben Szakács Raymund OP domonkos atya lelki vezetésével, kinek – miután visszatért a rendházába – többünknek hiányzik szerető jelenléte, igazi rejtett kincse volt falunknak.

A bíboros atyát Piliscséven várták ezután az önkormányzati képviselő-testület tagjai és a polgármester.

Visszaérkezvén Leányvárra, dr. Erdő Péter bíboros atya délután három órakor a le-

ányvári iskolába ment, ahol az igazgató, Nagyné Engler Zsuzsanna röviden ismertette a település történetét. A főpásztor itt találkozott az önkormányzat képviselő-testületével és polgármesterünkkel, Tóth Jánossal is. A jelenlévő képviselőknek nagyon jól esett az a valódi odafigyelés, amellyel püspök atyánk az önkormányzat és községünk helyzetét, problémáit és eredményeit hall-

gatta.

Nagyböjti péntek lévén fél ötkor kezdődött a Keresztút templomunkban. Nagy örömet okozott számunkra, hogy a Keresztutat a bíboros atya vezette, és így közvetlen közlőrl is, „élőben” hallhattuk elmélkedéseit minden egyes állomásnál,

nem csak a tévében látva. Bár a padsorok között kicsi a hely, mégis együtt járhatunk a kereszt útját vele, szimbolizálva ezzel az egyház szerető egységét, ahogy a hívők követik a pásztort, és a pásztor vigyáz a közösségére. A Keresztút után Antal atya és a vendég papok segédkezésével dr. Erdő Péter celebrálta az öt órakor kezdődő szentmisét, amelyre örömdetes módon nagyon sok hívő eljött. Az igelituria után a megválasztott egyházközségi képviselő-testület tagjai tették le az esküt a bíboros atya előtt, melyben ünnepélyesen megígérték, hogy életükkel és munkájukkal az egyház javát akarják szolgálni, erkölcsi és anyagi érdekeit védve. Ehhez kérték az Úr Jézus kegyelmét, a Magyarok Nagyasszonyának és egyházmegyénk védőszentjének, Szent Adalbert püspök és vértanúnak pártfogását, a hívek, az egész közösség áldozatos támogatását és az egyház áldását. Örök életünkre meghatározó élményt és nagy megtiszteltetést jelent, hogy a bíboros atya előtt tehetjük le az ígéretet. Nagy kegyelme ez Istennek, és persze ajándéka Antal atyának, aki a kánoni vizitáció idejére szervezte az ígértételünket.

Homíliájának összefoglalásaként a püspök atya azt tanácsolta, hogy elmélkedjünk át Jézus életét, és kérdezzük meg minden nehéz helyzetünkben, hogy ő most mit tenne. Mert számunkra is ma is rajta keresztül vezet az út Isten megismeréséhez. A szentbeszéd elolvasható a főegyházmegye honlapján, a „Beszédék” címszó alatt.

A szentmise után a bíboros atyát és segítőit az új egyházközségi képviselő-testület meghívta vacsorára, ahol alkalom nyílt a tagoknak is kötetlenül beszélgetni vele. Ő arra kért minket, hogy röviden mutakozunk be, így sorra a képviselőtestület tagjai – Feldhoffer Antal atya mellett, aki természetesen a képviselő-testület elnöke, Szikora Gyula világi elnök, Alekszi Vin-

ce, Csátiné Solymosi Beáta, Ecker Imre, Gáspár Tibor, Gurály Antalné, Kovács István, Papp Pál, Schiszler György és Hunyadi László – röviden elmondhattuk kik is vagyunk, mi fontos az életünkben, mivel foglalkozunk. Itt szeretnénk mindenkinek köszönetet mondani, aki a püspök atya fogadásának szervezésében és előkészületeiben részt vett, és különösen a plébánia két munkatársának, Gersterné Kővári Györgyikének és Gerstner Ferencnek azt a több évi áldozatos szolgálatot, amit nagy alázattal és szeretettel végeztek, és reméljük, sokáig végezni is fognak. A beszélgetés oldott hangulatban folyt. Sokunk érezte, bárcsak ne érne véget, vagy másnap folytatódhatna tovább. Hiszen mindig nagy öröm olyan emberekkel beszélgetni – vagy csak a közelükben lenni –, akikből sugárzik a jézusi szeretet és odafigyelés. Általa érezhattuk, hogy az egész egyház egy szerető közösség, melynek mi is fontos részei vagyunk, miképpen a testnek a tagjai. És minden rajtunk múlik, kis csoportokból épül fel a világegyház. A leányvári közösség tagjainak is úgy kell élniük, hogy mások azt lássák, milyen jó kereszténynek lenni.

A beszélgetés végén Szakmár János felkérte a bíboros atyát, hogy írjon húsvéti üzenetet Leányvár lakosainak, amit ő nagy örömmel meg is tett, ez a levél olvasható a Leányvári Újság áprilisi számában. Dr. Erdő Péter bíboros, prímás, érsek elment, és mi mindannyian éreztük, nagy kegyelmet és ajándékot kaptunk, amire csak hállal gondolhatunk.

Hunyadi László

Generációk emlékeznek

Az idei húsvéti ünnepek nem hagyományos módon teltek. Fogadtunk már ez időben néhány esztendővel ezelőtt német vendégeket Schönwaldból, s velük együtt méltattuk Húsvét Ünnepeét.

Az idén az 1946. március 24-én Leányvárról kitelepített német rokonok és leszármazottaik tettek látogatást, mely rendkívüli rokonlátogatás volt. Az 1931-ben született Gerstner Teréz, aki most 80 esztendő, születésnapján ajándékként kapta gyermekeitől ezt az utat. Kívánsága annyi volt, hogy egyszer még viszontláthassa a szülőföldet, azt a kis falut, ahol ő egykor született, a templomot, ahol megkeresztelték, az iskolát, ahol megtanult magyarul. Igen magyarul, hiszen akkor még németül beszéltek családi körben odahaza.

Népes családja, lányai, vejei, unokái, dédunokái, unokahúga és gyermekei kísérték el Magyarországra. Rézi néni, ahogy a Teréz nevet becézik, végig Leányváron maradt, míg a fiatalok Budapestre, Szentendrre, Esztergomba kirándultak. Felejthetetlen és megható pillanatokat szerzett nekik az a DVD-felvétel, mely rögzítette az idei Erdély Jenő Dalkörtalálkozó és kitelepítési megemlékezések (templom, iskola, temető) eseménysorozatát.

A Tájház falai között Húsvét vasárnap délután az emlékezés játszotta a főszerepet.

Idillikus környezet egy időutazáshoz, ahol a fiatal generációt képviselő unokák, dédunokák, gyerekek szemében ott csillogott a nagymamájuk elbeszéléséből ismert múlt, a gyermekkor.

Meghatódva néztek körül az osztályteremben, ahol a nagymama a magyar ÁBC betűit tanulta.

A templomban szótlanul, méltóságteljesen hajtottak fejet a kitelepítési emléktábla előtt, fényképezőgéppel megörökítve az idézetet. A temetőben felkutatták a rokonok és ősök sírhelyét.

A délutáni program az emlékezés jegyében telt. Gáspár Tibornak köszönhetően magukkal vihették a 11 generációra visszavezethető családfájukat, melynek nagyon megörültek.

Köszönetüket fejezték ki, s ezt tolmácsolom mindenki felé, aki fontosnak tartja a hagyományörzést, ősünk kulturális hagyatékának felkutatását, ápolását.

Csak így tudjuk megérteni a német klasszika kiemelkedő alakjának, Goethenek sorait.

„Zwei Dinge sollten die Kinder von ihren Eltern bekommen:

Wurzeln und Flügel”

/Két dolgot kell, hogy kapjanak a gyerekek a szüleiktől:

Gyökereket és szárnyakat./

Nagyné Engler Zsuzsa

„Nyuszi után pörögve“ 2011

Április 30-án került megrendezésre a Leányvári Német Nemzetiségi Kulturális Egyesület Nyuszi után pörögve címet viselő táncos délutánja. A falu gyermekeinek szereplési lehetőséget kínáló programunkat idén harmadszor rendeztük meg, melyre minden évben vendégcsoportot is hívunk.

Idén sem volt ez másként, azonban két csoport is visszamondta a meghívást az utolsó percben, így ezen a délutánon csupán leányvári csoportok léptek a színpadra.

Nem a legszerencsésebb dátumot választottuk, hiszen ezen a napon rendezték a középiskolás ballagásokat is, mely több em-

bert érintett, mint gondoltuk, emiatt sajnós zenekarunk sem tudta elvállalni táncosaink zenei kíséretét.

Elsőként az óvodások léptek a közönség elé. Az óvoda négy csoportja közül kettő készült a rendezvényre egy-egy nagyon kedves, vidám műsorral:

A nagycsoportosok dalok és versek köré szöve mutatták be nekünk, mivel töltik mindennapjaikat az óvó nénik (Feketéné Pándi Ildikó és Borsi Annamária), illetve a dadusuk (Morecz Lászlóné, Jutka néni) szárnyai alatt: természetesen sokat játszanak, énekelnek, tornáznak, mesélnek. Az összekötő szövegeket is gyermekek mondták, szép német kiejtéssel. A jelmezbe öltözött gyerekek eljátszották a „Die große Rübe“ (A répamese) c. mesét németül, majd Csipkerózsika története is megelevenedett előttünk, melyet dalban meséltek el a szereplők.

A középső csoportosok műsora során az óvó nénik (Klányiné Glebóczy Judit és Szakmár Krisztina), valamint a dajkájuk

(Koller Istvánné, Gizi néni) vezényletével indiántáborra alakult a színpad, melyet ötletes jel-

mezbe öltöztetett kis indiánok töltötték meg. Ők azt mutatták be, vajon hogyan telhet az indiánok élete a táborban: volt tábor-

tűz, melyet természetesen körültáncoltak, sőt, még egy képzeletbeli oroszánvádszatra is elmentek, a nap végén pedig nyugovóra tértek. A hangulatos díszlet megtervezéséhez, elkészítéséhez Varga Zsófia (5 éves) is hozzájárult egy óriási méretű, csodálatos indiános rajzzal, melynek

részletei valószínűleg csak közelről voltak láthatóak, sajnós.

Az óvodások kedves kis műsora után a táncosok vették birtokukba a színpadot. Közülük elsőként a Leányvári Általános Iskola első osztályosaiból álló csoportot láthattuk. 2010 szeptemberében ugyanis a mi iskolánkban is elindult a tantervbe beépített nemzetiségi táncoktatás. A németórák keretében a népismeret témaköreire és a hagyományápolásra eddig is nagy hangsúlyt fektettek a pedagógusok, a néptánc-oktatással azonban most próbálkoznak először. A mozgás, a ritmus és a dal fontos és meghatározó része a gyermekek életének. A nyelvtanulás mellett így is motiválhatjuk a tanulókat

a nemzeti-
iségi nyelv
és kultúra
megőrzé-
sére, ápo-
lására. A
gyerekek-
kel Kreisz
Andrea
tanító és

táncpedagógus foglalkozik, heti 1 tanórán. Most léptek először közönség elé, és azt hiszem, igazán büszkék lehetnek ma-

gukra, mert pontosan és fegyelmezetten adták elő táncaikat.

A folytatásban már a szabad idejükben gyakorló táncosok műsora következett: a Mazsola táncsoport

(6-9 évesek) és a Gyermektáncsoport (10-13 évesek) egyaránt 3-3 táncot adott elő. A nagyobbak bemutatták első Wenczl József - koreográfiájukat, a Lahmkruam polkát is. Az ő szereplésük is igazán jól sikerült, az előforduló bakiktól pedig nem estek kétségbe. Hogy az egyik apukát idézzem: „Ilyenkor látszik, hogy a sok gyakorlásnak mégis csak megvan az eredménye, még ha ez a próbákon nem is mindig tűnik úgy!”

Minden csoport részvételét a pedagógusoknak átnyújtott virágcsokorral és egy-egy emléklappal köszöntük meg.

A műsor végén a fellépő gyermek és

vendégek kedvére fogyaszthattak a szereplők által felajánlott finom házi süteményekből.

Köszönettel tartozunk a gyerekekkel foglalkozó, őket a szereplésre felkészítő pedagógusoknak,

Pócsföldiné Évának a teremtésért és a folyamatos segítségéért. Éva ezen a napon új szerepkörben is feltűnt: az erősítést, hangosítást és a különböző zenei CD-k cseréjét, elindítását is elvállalta.

Bízunk benne, hogy mind a szereplők, mind a nézők jól érezték magukat a rendezvényen!

Misik Hajnalka

Aasztalitenisz

Véget ért a Megyei Felnőtt Bajnokság a „B” ligában. A leányvári csapat a fantasztikus tavaszi teljesítményének köszönhetően megnyerte a bajnokságot, és ezzel jövőre a megyei első osztályban indulhat! Az utolsó fordulóban a kispéri csapat vereségével dőlt el, hogy a mi egyesületünk végez az élen. A tavaszi félév során minden meccsét magabiztosan megnyerve érték el a játékosaink ezt a kiváló eredményt. A kettes csapat fokozatosan fejlődő játékkal egyre szorosabb meccseket játszott a riválisaival, de az első pontok megszerzéséhez még idő kell.

Április 30-án a vértesszőlősi Húsvéti Kupán a leányvári csapatot 9 játékos kép-

viselte. Itt a megyei B ligából indulhattak játékosok. Az egyéni felnőtt kategóriában

a 32 induló közül Szikora Márton a 2. helyezést érte el! Dósa Mihály és Szikora Bence a legjobb nyolc között esett ki. A páros versenyszámot a Szikora Krisztof- Szikora Bence duett nyerte meg, míg a Dósa Mihály – Szikora

Márton kettős a 3. helyen végzett. Így a leányvári egyesület az összesített éremtáblázaton egy arany-, ezüst- és bronzérmet szerezve az első helyen végzett.

Gratulálunk az elért eredményekhez!

Leányvár SE

IFI Diákolimpia

UTE csarnokában rendezték az Ifjúsági Judo Diákolimpiát. A nívós versenyen a leányvári versenyzők jó eredményeket értek el. Kiválóan teljesített a serdülőkorú Rábai Boglárka és három elsőéves ifi versenyző: Makovics Roxána, Ipacs Tamás és Klányi Erik.

Egyéni eredmények: 57 kg Rábai Boglárka (2. hely), 70 kg Makovics Roxána (2. hely), 73 kg Ipacs Tamás (3. hely), 81 kg

Klányi Erik (3. hely), 90 kg Tóth Ferenc (5. hely), +70 kg Hankó Adrienn (5. hely).

Junior Diákolimpia

Budapesten, a BHSE csarnokában rendezték a JUNIOR DIÁKOLIMPIÁT, melyen a leányvári versenyzők jó versenyzéssel szép eredményeket értek el. Kiváló teljesítményt nyújtott Rábai László, aki 90 kg-ban aranyérmet szerzett.

Egyéni eredmények: 90 kg Rábai László

(1. hely), 78 kg Nagy Annamária (2. hely), 48 kg Bódi Virginia (3. hely), 70 kg Zupkó Noémi (3. hely), +78 kg Fenyvesi Diána (3. hely), 100 kg Szikora Kristóf (4. hely), Makovics Roxána (5. hely), 57 kg Rábai Boglárka (5. hely), 90 kg Vadas Dániel (5. hely).

Magyar Köztársaság Jó Tanuló- Jó Sportoló Kitüntetés

Makovics Roxána kiváló tanulmány és kiváló sport teljesítménye alapján Magyar Köztársaság Jó Tanuló Jó sportoló címet kapott. A kitüntetést a Sportok Házában a miniszter adta át. Roxána kesztölci lakos, az Árpád-házi Szent Erzsébet Középiskola tanulója és a Leányvári SE judósa.

Első hely: Veres Kinga, Kardos Orsolya, Kardos Tímea (28 kg és 30 kg-ban is), Nagy Antónia, Rábai Boglárka, Csorba Renáta, Tandi Zsanett, Szabó Judit, Hanga Gergő, Veres Attila, Kótai Barnabás, Búzás Gergő, Rontó Richárd, Klányi Márk.

Második hely: Tomázi Márk, Balogh Gergő, Herberth Kamilla, Dávid Mónika, Tandi Alexa, Almási Kornél.

Harmadik hely: Földesi Dávid, Buggy Áron, Gombos Milán, Tóth Krisztián, Horváth Levente, Farkas Szilárd, Nagy Boldizsár.

A versenyen Péntek Zoltán országos bíró, illetve Rábai László és Rábai Attila bírók jól bíraskodtak.

Dunántúli Regionális Verseny

Győrszentiván adott otthont az Észak-Dunántúli Régiós Válogató Versenynek. Nagy György régióelnök a Magyar Bajnokságon 2010-ben elért csapat- és egyéni bajnoki sikereket gyönyörű kupákkal díjazta.

A leányvári judósok 2010-ben kiváló teljesítménnyel a régió-összesítésben a 2. helyen végeztek.

A régiós válogató verseny egyéni eredményei:

Felkészítők és szervezők: Pfluger Antalné, Kovács Ernő, Nagy József, Péntek Zoltán, Pócsföldi Gábor, Szabó Ferenc és Pfluger Antal.

Pfluger Antal
SE elnök

ADALÉKOK A TÖRÖK HÓDÓLTSAÉG UTÁNI LEÁNYVÁR ÚJ FALUKÖZÖSSÉGÉNEK ÉLETET INDÍTÓ MUNKÁJÁHOZ

Lotharingiai Károly az 1685. évi táti csatában fényes győzelmet aratott Ibrahim budai szerdár jól képzett török serege felett. Talán a csata emlékére állnak a törökös sátrak a 117. sz. út Esztergom-Kertváros és Tát közötti szakaszán, ahol az ütközet zajlott, és ahova napjainkban a fiatalok a téli idejében korcsolyázni járnak.

Európa ünnepelte az egyesült keresztény seregek fényes győzelmét, amellyel megnyílt az út Esztergom és Buda végleges felszabadítására. Buda ostromában olasz önkéntesként részt vett Luigi Ferdinando Marsigli gróf is, aki a vár üszkös romjai között gyűjtötte össze a török adóösszeírások perzselt lapjait, amelynek alapján Fekete Lajos szerkesztésében kiadásra került *Az esztergomi szandzsák 1570. évi adóösszeírása*. A török adószedők, a defterdárók igen találmányosak voltak. A méhkasok, az özvegyek és hajadonok után is adót szedtek. A menyasszonyadót araszije-nek hívták.

Az üszkös papírokon megtaláljuk Leányvár akkori nevét is.

Valmód pusztá Csolnok falu közelében Kurd Szulejmán fia kezelésében. Nincs a defterben [adóösszeírás] Lakatlan. Jövedelme évi 300 [akcse] - olvashatjuk a négymondatos bejegyzést. A kalandos sorsú derék olasz hadmérnök egyéb teljesítményei is nevezetesek. Tudományos értékű Duna térképeinek IV. szelvényében az egykori Esztergom Vármegyét mutatja be. Török rabszolgaként megismerte a kávéfőzés fortélyát, és szerepe volt annak európai elterjedésében. Erdélyben az ősi magyar rovásírás ABC-jét is lejegyezte.

A törökök után a kuruc és labanc seregek rekvirálásaitól rettegett a maradék lakosság. E korszakban a *lábás mezőgazdaság* volt a jellemző, amikor is a harácsoló seregek elől az erdőkbe, a hegyekbe menekítette jószágait a maradék népesség.

A nép csak közönségesen *száj adónak* nevezte a katonaságot élelemmel ellátó sarcot, amelynek előteremtésére kötelezték. Alkalmazták a régi elvet, mely szerint „a háború tartsa el önmagát”.

A török uralom alatt a magyarság a félnomád népek szintjére süllyedt vissza. Szinte az egész

ország pusztává vált. Sok ember rabszolgaként került az emberpiacra. 3 pint mézért ki lehetett váltani egy török fogságba jutott harcost, de sokan gályarabként szenvedték életük hátralévő éveit. Az emberkereskedők olcsón vehettek török foglyokat is.

Az élet a török uralom éveiben kikényszerített bizonyos megállapodásokat is. Az esztergomi vízimalmok a hét bizonyos napjain az „igaz hitű” törököknek, míg más napjain a „hitetlen gyauroknak” örölte a terményt.

A hódoltság és az azt követő harcok után szerte az országban az élet újraindulásához munkás kezekre és adófizetőkre volt szükség. A törökök kiűzése után a harcokban résztvevő sok katona is letelepedett országunkban, majd kezdetét vette a rácok, szlávok és svábok szervezett betelepítése.

A XVIII. század első évtizedeiben környékünkön a szlávok a Pilis hegység erdős területeire települtek. A svábok a gazdálkodási szokásaik folytatásához alkalmas területekre települtek.

Dem Siege folgte der deutsche Pflug (A győzelem után a német eke következik)- szólott az új idők mozgósító felhívása. A hazai németiség kétkézű címerpajzsában a kereszt és az eke a béke, a hit és a munka fontosságát szimbolizálja. A címerpajzs felső felében a felkelő Nap és a letűnő félhold a török uralom helyébe lépő új életet jelképezi.

A telepesek magukkal hozták fejlettebb gazdálkodási módszereiket, vetőmagvaikat, szőlővesszőiket, fontosabb gazdasági eszközeiket. A *háromnyomásos földművelés* mellett jelentős szerepet kap a szőlő- és gyümölcsstermesztés. A középkori gazdák többségének életében a szőlőtermesztés és borkészítés a mindennapok foglalatosságai közé tartozott. A szőlőkultúrával kapcsolatos, szakértelmet igénylő, nehéz és állandó munka a hozzá kapcsolódó vallási és népi ünnepek tradíciója napjainkig nyomon követhető, és sok kultúr- és gazdaságtörténeti kérdésre ad választ.

Községünk középkori viaszpecsétjén a szőlőfürtök és a szőlősgazdák védőszentje, Szent Orbán láthatóak. Fontos levéltári dokumentáció igazolja, hogy elődeink viszonylag nagyon rövid időszak alatt nehéz és sok munkával virágzó gazdálkodást honosítottak meg új, befogadó hazájukban.

Esztergom Vármegye Nemesi Közgyűlésének közigazgatási iratai között találjuk az 1754 körüli időre datált latin nyelvű kérelmet. *Barkóczy Margit, a Nyulak szigeti klarissza apácák főnöknője írja a vármegye közgyűlésének panaszos beadványát. Sérelmezi, hogy Morócz Péter megyei esküdt összeírást akar eszközölni az újonnan betelepült leányvári lakósok között, összeírva személyüket és vagyonukat. A főnöknő szerint ez félelmet kelt bennük, és könnyen elköltözésüket idézheti elő. Ugyanakkor hivatkozik az 1547. évi 10. törvénycikkre, amelynek értelmében azok az új telepesek, akik a puszta helyeken házat építenek vagy építettek, három évi adómentességet nyernek, s csak ezt követően végezhet a szolgabíró összeírást, a vármegye határozata szerint eljárva. Hivatkozik még arra, hogy a konventet az ilyen eljárás miatt nagy kár érheti, és kéri, hogy hagyják meg őket törvényes szabadságukban.*¹

A jobbágyság törvényes szabadsága és a konvent érdekeinek ritka egybeesését igazolja a kérelem.

Három év elteltével ismét a leányvári gazdákkal akadt gondja a Tekintetes Vármegye Nemes Közgyűlésének. A betelepítések időszakában az uradalmak és a szabadköltözésű jobbágyság *Ansiedlungsvertragban* (telepítési szerződés) szabályozták a felek jogait és kötelességeit. Ezeket az eltérő szerződéseket egységesítette Mária Terézia Urbárium. A megállapodások fontos része volt a letelepedést támogató adókedvezmények részletes szabályozása.

1757. március 7-én az Esztergom Vármegyei Közgyűlés határozatába foglalja a jegyzőkönyv, hogy mivel az új telepítésű Leányvár helység törvényes mentességi ideje lejárt, amíg minden közsadótól mentesült, a közgyűlés úgy rendelkezik, hogy a szolgabíró és esküdtje írják össze a községet a következő katonai esztendőre.²

1757. november 3-án elkészült az öt oldalas összeírás, mely szerint:

Alulírottak (Sissay János szolgabíró és Barmos Imre esküdt) tanúsítják, hogy Esztergom vármegye határozata értelmében az elmúlt hónap 22-én kimentek az újonnan betelepített Leányvár helységbe, ahol a szomszédos Dorog és Csév községek felesketett lakóai jelenlétében elvégezték a helység összeírását.

Az összeírás három listába foglalja a 70 gazdálkodót. Az első lista felsorolja a 24 féltelkes jobbágy kereszt- és vezeték nevét, telkének nagyságát (hold), az irtványok [erdő] nagyságát, a rétek nagyságát (ember kaszáló) és a szőlők nagyságát (kapás). A felmérés első oldalának képi részletét látjuk a felvételen.

Infrascripti Pensionum per Vigorem fatemur, et recognoscimus; Quod nos penes Praetoriam Synocalem Huiusmodi Determinationem ad nos et ad Popularem Possessionem Leányvár die 22. Decembris Praetoriam Mensis Personam exenit, adhibitis ad factum nostrum vicinorum Possessionum, usque Dorog, et Csév suo modo adjuutorum nonnullorum Incolarum, Nipod Possessionis Territorium Conscriptum modo, et ordine sequens.

Nomina, et Cognomina Colonarum.	Agri	Re.	Prata.	Vinea
1. Ioannes Rill	27	2	5	
2. Georgius Hermann	27	2		
3. Mathias Meller	27	2		
4. Iacobus Peromon	27	2		
5. Andreas Molér	27	2		
6. Leonardus Gyter	27	2		
7. Ioannes Thall	27	2		
8. Adamus Váldér	27	2		
9. Andreas Vechner	27	2		
10. Valentinus Firtk	27	2		
11. Commodus Poch	27	2		
Sarus	27	22		

1 KEMÖL Esztergom Vármegye közigazgatási iratai 1-b (1754)
2 KEMÖL Esztergom Vármegye Közgyűlési Határozatai 1757.március 7

A második lista az 1/3 telektartozékkal bíró 24 szellérről készült, míg a harmadik lista a 31 telektartozékkal nem bíró szelléreket sorolja, akik házzal rendelkeznek. A listák összesítéséből pontos adataink vannak a 260 évvel ezelőtti leányvári gazdálkodás hozamairól. Az összesítésekből a jelentés megállapítja, hogy *A csak házas jobbágyoknak 62 kapás szőlőjük, a féltelkeseknek 405 kapás, a harmadtelkeseknek pedig 125 kapás szőlőjük volt.* Az összes telepített szőlők nagysága 262 kapás nagyságrendű volt.

Mivel a szőlőtelepítések adómentessége volt kérdéses írásomban, ennek részleteire térek ki. Egy kapás szőlőben átlagban 2,5 akó (113 liter) bor készítéséhez elegendő szőlő termett, amely községi szinten 296 (!) hektoliter bornak felel meg. (1 kapás szőlő átlagban 250 négyszögölnyi szőlőbirtok, aminek megművelése egy ember napi teljesítményét is jelentette.)

A felmérés egyéb szempontjai is pontos és fontos információkat jelentenek a helyi betelepítések gazdálkodási körülményeiről. A latin nyelvű jelentésből a továbbiakban megtudjuk, hogy *A földet 3 nyomásban művelik, s mivel egy részük a hegyoldalon helyezkedik el, művelésük nehéz, a föld közepes minőségű. 1 pozsonyi mérő 3 pozsonyi mérő magot terem. (1 p.m.=53,3 kg gabona) A rétek a feltüntetett hozamnál nem adnak nagyobb termést. A legelők elég szűkek, úgy, hogy a község 300 db-nál (!) többet eltartani nem tud [szarvasmarha]. A szőlőhegyen új ültetvényük van, mely csupán egy éves, egyébiránt csak két éve kezdték művelésbe venni. Az adókedvezmény még 4 évig, összesen tehát 5 évig tart. Az új ültetés még semmit sem termett, ezért a minőségét és a föld termékenységét megállapítani nem lehet, de valószínűleg hasonló, mint a dorogiaké. Makkoltatásra [sertéstartáshoz] vagy épületfának való erdeje nincs, tűzifát a hegyoldalon tenyésző bozótosból szednek. Bormérés Szent Györgytől Szent Mihályig tart, amiért bérlet címén évi 30 forintot szed a község. A mészárszék a földesúré. A mészáros évente 4 font faggyút és 25 font marhahúst ad a községnek. Más haszonélvezeti jog nincs. Megjegyzés: a szomszédos Csolnok falu Leányvár területéből kb. 80 p.m. nagyságú szántót és kb. 10 kaszás rétet használ a földesúr engedélyével.³*

A községünkbe betelepített első német családok fontos listáját olvashatjuk, a nevek összehasonlíthatók a leszármazottak neveivel. Ezek

a parasztok még valamennyien Németországban születtek, de gyermekeik többségükben már Leányváron születtek. A szőlőtelepítések adókedvezményei és a listák készítésének időpontja fontos indirekt adalék a telepítés időpontjának meghatározására. Szinte elképedünk, ha a 260 évvel korábbi 300 darabnyi szarvasmarha állományt hasonlítjuk a háború után a községben megmaradt 3 db tehénhez.⁴ Mára pedig már nem találunk falunkban fejős tehenet.

A szomszéd község Tejút Kft-jének kisebb tehénállományának tejét tankerekkel Olaszországba szállítják, mi pedig a boltban megvásároljuk a díszes dobozolású import tejet, amely az igazi házi tejjel még köszönő viszonyban sem lehet. A szőlőművelés és borkészítés igényes munkájáról, helyi sajátosságairól és növekvő mértékéről a júniusi Leányvári Újságban olvashatnak olvasóink.

Községünk első 70 betelepült szőlőművelőjének nevét illene felsorolni, de a szűkös terjedelmű újságunk miatt csak a ma is élő családnevekre szorítkozom. *Andreas Moler, Georgius Statmiller, Jacobus Váisenburgér, Ludovicus Jillich, Balthazar Puchler* neveit olvashatjuk betűhíven lejegyezve.

Többségük sírhelyét sem ismerhetjük, hiszen az akkori idők temetőit a templomok körül találjuk. Szorgalmuk, sok munkájuk, erős akaratok csak sárguló papírokból köszön vissza ránk. Legyünk büszkék rájuk, hiszen ők voltak az egykori leányvári faluközösség alapítói!

P.s. Köszönettel tartozom Kántor Klárának a KEMÖL főlevéltárosának a levéltári kutatásban nyújtott segítségéért és a latin szöveg fordításáért.

Leányvár, 2011.május 5.

Dr. Szakmár János

Kiscsév pusztai kirándulás

2011. május 7-én Für Istvánné, Vali szervezésében ellátogattunk Kiscsév pusztára. Arra a helyre, amit a faluban még ma is gyakran emlegetnek az idősebbek, a fiatalok azonban már nem igazán tudják, hol is van pontosan. Az érdeklődésünket a pusztá iránt a Leányvári Újságban olvasott, Simon Sándorral készült riport keltette fel, melyben Sándor bácsi sokat mesélt az ott töltött dolgos éveiről.

A kirándulás napján a vasútállomáson gyülekeztünk. Vonattal utaztunk Pilisjászfaluig, ahol megtekintettük a jászok kövét, illetve a régi temetőt. Ezután a 35 fős csapat (köztük sok gyerek) nekivágott az útnak: a Sėti tanya felé indulva, a dombokon keresztül jutottunk el Kiscsév pusztára. A séta igazán jó hangulatban telt, a gyönyörű napsütésben a gyerekek is vidáman szaladgáltak, élvezték, ahogy porzik a földút, és hogy bújócskázhatnak a búzatáblákban.

Mikor megérkeztünk úti célunk helyszínére, Horváth Rudolf, Szakmár János és felesége, Rozika – akik teherautóval jöttek ki Kiscsévre – már jóleső, hideg fröccsel vártak minket. Miután megpihentünk, a fiúk tüzet raktak és előkészítették a nyársakat a szalonnasütéshez. Kicsit később Horváth Rudi bemutatta nekünk a Kiscsév pusztai megmaradt épületeket, és elmesélte, hogyan zajlott ott az élet néhány évtizede, amikor még ő is ott élt családjával.

Hazafelé a régi Várhegy felé vezetett utunk, megtekintettük a tavalyi filmforgatás helyszínéül szolgáló határ menti épületeket is.

A napsütéstől és a nagy sétától kipirulva, fáradtan, de szép élményekkel telve értünk haza.

Következő kirándulásunkat Pilisszántóra, az ún. Csillag-ösvényre tervezzük, június 4-én (szombaton), melyre minden kicsit és nagyot szeretettel várunk! További információkat a kihe-lyezett plakátokon találunk majd!

A szervezők

Szikora Gyula alpolgármester FOGADÓÓRÁT TART minden hónap első hétfőjén
18 - 19 óráig a Leányvári Művelődési Ház Könyvtárában.
Következő alkalom: 2011. június 6. 18 - 19 óráig.

Anyakönyvi hírek

Elhunyt:

Kreiszf Rudolf (2011.04.12)

Születésnapjukat ünneplik:

Sok boldogságot és jó egészséget kívánunk májusban született polgártársainknak. Külön gratulálunk a szép kerek évfordulóhoz:

Mezős László (60)

Nunkovics Tiborné (70)

Schmidt János (70)

Frank Antalné (70)

--- Impresszum ---

Leányvári Újság – Leinwarer Zeitung · Leányvár község lapja · Megjelenik minden hónapban · Lapzártá: minden hónap ötödikén · Kiadja: Leányvár község Polgármesteri Hivatala · Sokszorozítás: FÉBÉ Kft. · Megjelenik 260 példányban · Főszerkesztő: Misik Hajnalka · Szerkesztő: Dr. Szakmár János · Hirdetésfelvétel a Polgármesteri Hivatalban · Hirdetések árai: egy oldal 6.000 Ft + Áfa, fél oldal 3.000 Ft + Áfa, negyed oldal 1.500 Ft + Áfa. · Lakossági apróhirdetések közzététele ingyenes.

Elérhetőség: leanyvariuj sag@freemail.hu. Észrevételeiket, kérdéseket a Polgármesteri Hivatalban elhelyezett gyűjtőládán, valamint a Leányvári Újság e-mail címén keresztül juttathatják el a szerkesztőségnek.

2011. május 19.

ISSN 2060-4874